

11. Závěr

Cílem mé práce nebylo zaobírat se společensky podmíněnými předsudky a stereotypní názory, ani homofóbními postoji ve společnosti, nýbrž pomocí metody deskripce a metody komparace rozvést historický vývoj soužití dvou osob homosexuálně orientovaných jak v českých zemích, tak v části evropských zemí, poukázat co přijetí právní úpravy předcházelo, a porovnat tak domácí právní úpravu se zahraničními právními úpravami. Rovněž jsem se snažila podrobně analyzovat obsah zákona o registrovaném partnerství, jakož i upozornit na nedostatky přijaté právní úpravy a uvést možné budoucí úvahy de lege ferenda.

Přijetím zákona o registrovaném partnerství byla osobám stejného pohlaví poskytnuta statusová úprava jejich soužití. Hlavním důvodem vedoucím k přijetí tohoto zákona bylo odstranění diskriminace těchto osob na základě sexuální orientace. Stát přijetím ZRegP přistupuje ke všem státním občanům stejně a dává tím každému možnost prožít život v právně chráněném svazku s jiným člověkem. Legislativci tak poskytli osobám stejného pohlaví adekvátní právní institut, kterým dochází ke srovnání jejich statusového postavení s osobami heterosexuálně orientovanými. Účelem zákonodárců bylo poskytnout těmto osobám stejné výhody, tedy možnost sdílet s jinou osobou státem uznané společenství se všemi jeho právními důsledky, které jsou poskytovány osobám heterosexuálně orientovaným. Jak jsem uvedla již výše, vzhledem k tomu, že tato problematika přesahuje hranice naší národní právní úpravy, je třeba brát v potaz i četná rozhodnutí některých mezinárodních institucí či doporučení orgánů Evropské unie, které vykonávají v rámci ochrany lidských práv značný vliv

a prezentují soužití osob stejného pohlaví jako rovnocenné. Přijetím zákona o registrovaném partnerství tak došlo v našich právních podmínkách k naplnění esenciální ústavní zásady uvedené v čl. 1 Listiny, která zaručuje všem lidem bez rozdílu stejná práva a svobody.

Při zpracování této práce jsem vycházela z dostupné literatury, článků a také judikatury.